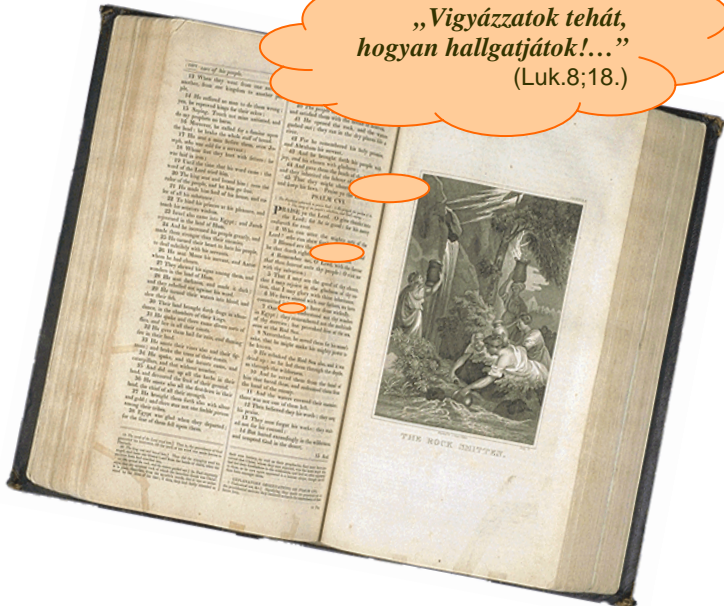

Hogyan hallgatjuk?

„Vigyázatok tehát,
hogyan hallgadjátok!...”
(Luk.8;18.)

A kereszténységen belül az üdvösség egyik feltétele, hogy hogyan hallgatunk Isten szavára. „Mostan azért ha figyelmesen hallgattok szavamra és megtartjátok az én szövetségemet, úgy ti lesztek nékem valamennyi nép közt az enyéim; mert enyém az egész föld.” (2.Móz.19:5) „Ha engedelemmel hallgatódtok, e föld javaival éltek...” (Ésai.1:19) „És miután tökéletességre jutott, örök üdvösség szerzőjévé lett mindazok számára, akik engedelmeskednek neki.” (Zsid.5:9)

Minden keresztény megpróbál Isten akaratáról, mint üdvössége és reményése alapjáról meggyőződni. Olvassák Isten Igéjét, próbálkoznak azzal életüket is összhangba hozni, olyan formában, mint az, Aki „...megalázta magát, engedelmes lévén haláláig, még pedig a keresztfának haláláig.” (Fil.2:8)

Mégis mindenki életében egy belső harc dúl, mikor szemtől-szembe kerül a Biblia kéréseivel, különösen, ha az nincs összhangban a testi ember kívánságával. Mégis, ha elfogadja a Biblia alapelveit, amelyek nem ütköznek testi kívánságaival és szokásaival, sok ember eljut addig, hogy elhiggye egyes igazságokról – melyek sértik érdeklődését vagy elsajátított szokásait-, hogy az engedelmesség vagy az engedetlenség nem is olyan fontos.

Így egy adott pillanatban azt mondják: Ez már túl sok! Vajon Isten ennyire szigorú lenne és ezt is követelné tőlem? Bizony nem! Vagy: éppen ez a Bibliaverszimbolikus és nem betű szerint értendő!... Vagy: lehet ez éppen nem az én esetem, ezt az elmúlt idők keresztényeitől várták el, nem a mi időnkre szól. Bárhogya is, Isten a szeretet és ő tudja, hogy „Én”...

Ezer meg ezer hasonló kérdés, mely esetenként változik. Sátán megismétli mindannyiunknak a kérdést, melyet feltett kezdetben Évának is: „Csakugyan azt mondta az Isten...?” felébreszti azt a kételyt, hogy Isten nem is veszi olyan komolyan azt, amit mond.

Mivel Isten kérései néha áldozatokat és lemondásokat foglalnak magukba, így az ember megpróbál egy kialakított egyedi vallást gyakorolni, amely addig érvényes, míg megegyezik megszokott hajlamaival (szokásaival) és a többit meg egyszerűen félre teszi.

Bölcs Salamon azt mondja: „*Van oly út, mely igaz az ember szeme előtt, de vége a halálnak úta.*” (Péld.16:25) Ez igazolja azt, hogy az emberek saját szikráik fényében járnak, melyet saját maguk gyújtottak (Ésai.50:11), de sajnos hitük eredménye a fájdalom és a halál.

Erre példa Kain esete, aki kész volt áldozatot hozni Istennek, illendőségből, úgy ahogy neki tetszet, és nem úgy ahogy tanulta, gondolván, hogy Isten megelégszik azzal, még akkor is, ha nem felel meg kijelentett követeléseinek.

Mivel Isten „*nem tekintte*” (1.Móz.4:5) sem Kainra, sem áldozatára, ez egy figyelmeztetés kellene, hogy legyen azok számára, akik hajlamosak vallásuk saját kialakítására, gondolván, hogy Isten elfogadja ezt is, ha jó szándékkal teszik.

Saul király történetében ugyancsak arról olvashatunk, hogy ő is csak részben hallgatott az Úrra. Világos utasítást kapott, hogy mindent semmisítsen meg, ami az amálekítákhöz tartozott, de ő megkímélte annak királyát, és a nyáj javát is, mint zsákmányt. Mégis Saulnak úgy tűnt, hogy jól cselekedett, és hallgatott az Úr parancsára. A Sámuellel való találkozáskor kész volt kijelenteni: „*Én végrehajtottam az Úrnak parancsolatját*” (1.Sám.15:13) Isten álláspontja Saullal szemben, aki ez

alkalommal örökre el lett vetve, bizonyítja milyen gyűlöletes Isten szemében a részleges engedelmség.

Dávid idejében sem fogadta el Isten a parancsolatai iránti részleges engedelmséget. Habár az Isten által Izraelnek adott utasítások szerint a „*tennivalójuk az volt, hogy a szent dolgokat a vállukon vigyék.*” (4.Móz.7:9) Ők mégis „*az Isten ládját egy új szekéren szállították*” (2.Sám.6:3), gondolván, hogy így is lehet. Úgy tettek, mint a tudatlan filiszteusok. Mindazok mellett, hogy dicséretre méltó cselekedet állt előttük, ez mégis Isten elleni könnyelműségnek számított. E mellett tanúskodik Uzza szörnyű halála.

Amikor Ábrahám parancsot kapott: „*Vedd a te fiadat, ama te egyetlenegyedet, a kit szeretsz, Izsákot, és menj el Mórijának földére, és áldozd meg ott égő áldozatul a hegyek közül egyen, a melyet mondándok néked*” (1.Móz.22:2), az idős édesapa szíve a legkegyetlenebb próbát kapta, amit kaphatott. Hite a végsőkig meg lett próbálva. Szívesebben meghalt volna ő, vagy talán bármit feláldozott volna fia helyett, mégsem vonakodott az isteni parancssal szemben félreérthető kigondolást követni. Úgy okoskodhatott volna, hogy fiának megölése miatt gyilkosnak fogják tartani, egy második Kainnak, ezért tanítását elvetnék, és semmibe vennék. De ő nem folyamodott mentséghez. Ezért nevezték a hívők atyjának és „*Isten barátjának*”. (Jak.2:23)

Az Üdvözítő felhívta tanítványai figyelmét, hogy hallgassanak Reá, intvén őket „*Vigyázzatok tehát, hogyan hallgatjátok!...*” (Luk.8:18), megjegyezvén azt, hogy nem mindenki lesz elfogadva, aki hallgatja Őt. Jézus önmagát adta példaként: „*Én semmit sem cselekedhetem magamtól; mert nem a magam akaratát keresem, hanem annak akaratát, Aki elküldött engem, az Atyáét.*” (Ján.5:3)

Az Atya akaratával szemben Ő nem válogatott kedve szerint, hanem volt ereje imádkozni: „*...mindazáltal ne az én akaratom, hanem a tiéd legyen!*” (Luk.22:42). Mikor szemtől szembe állt Keresztelő Jánossal a Jordán partján, kész volt megkeresztelkedni, nem mintha bűnös lett volna, hanem igyekezett példát adni a tökéletes engedelmségre: „*Engedj most, mert így illik nekünk minden igazságot betöltenünk*”. (Máté 3:15)

Mindegy, hogy milyen a vallomása az embernek, hitének próbája az, hogy hogyan teljesíti Isten akaratát. „*Nem minden, a ki ezt mondja nékem: Uram! Uram! megyen be a mennyek országába; hanem a ki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát.*” (Máté 7:21)

A Biblia nem beszél sok útról, mely az örökéletre vezetne, melyekből az ember szabadon választhat az ő kedve szerint, hanem csak egy keskeny útról, mely az üdvösségre vezet. *„Így szólt az Úr: Álljatok az utakra, és nézzetek szét, és kérdezősködjétek a régi ösvények felől, melyik a jó út, és azon járjatok, hogy nyugodalmat találjatok a ti lelketeknek!”* (Jer.6:16)

Ezen a véleményen van Pál apostol is, mikor leveleiben nyomatékosan próbálja érzékeltetni, hogy milyen veszélyes a részleges engedelmesség, és az a hit, melyben mindenki oly mértékben engedelmeskedik, amennyire neki tetszik. *„Eszetekbe juttatom továbbá atyámfiai, az evangéliumot, melyet hirdettem néktek, melyet be is vettetek, melyben állótok is. A mely által üdvözültök is, ha megtartjátok, a minémű beszéddel hirdettem néktek, hacsak nem hiába lettetek hívők.”* (1.Kor.15:1.2)

Az evangélium úgy vezethet üdvösségre, ha egészében elfogadjuk, változtatás vagy hozzáadás nélkül. Pál tanácsot adott Timóteusnak: *„Harcold meg a hitnek szép harcát...”* (1.Tim.6:12) Figyelmezteti, hogy ezt nem akár hogy teheti meg, hanem szabály szerint, mely előre le volt fektetve. *„Ha pedig küzd is valaki, nem koronáztatik meg, ha nem szabályszerűen küzd.”* (2.Tim.2:5) Ő erre a szabályra hivatkozik akkor is, amikor mondja: *„Mindenek ékesen és jó renddel legyenek”* (1.Kor.14:40)

Elgondolkodhatunk azon, hogy a legtöbb küzdelem nincs győzelemmel koronázva, mivel nem szabályszerűen küzdünk. Ezért mondta Üdvözítőnk: *„Igyekeztek bemenni a szoros kapun, mert sokan, mondom néktek, igyekeznek bemenni, és nem mehetnek.”* (Luk13:24) Pál apostol a legnagyobb komolysággal int: *„Úgy fussatok, hogy elvegyétek a jutalmat.”* (1.Kor.9.24)

Isten nyomatékosan int számtalanszor, hogy az Ő akaratát meg kell őrizni feltétlenül, félreértés nélkül. Nem az Isten akaratát kell összhangba hozni az ember életével, hanem az ember életét kell összhangba hozni az Isten akaratával, ha éppen ez néha ellentmondásba kerül is a hagyományokkal, a népszerű hittel vagy éppen atyáinktól örökölt szokásainkkal. *„A ti atyáitok parancsolataiban ne járjatok, és az ő törvényeiket meg ne tartsátok, s bálványaikkal magatokat meg ne fertéztessétek. Én vagyok a ti Uratok, Istenetek: az én parancsolatimban járjatok, az én törvényeimet tartsátok meg, és azokat cselekedjétek.”* (Ezék.20:18.19) Pál apostol így cselekedett és a keresztényeket arra tanította, hogy ekként tegyenek, hogy *„megtudják mindenek, hogy semmi sincs azokban, a miket te felőled hallottak; hanem te magad is úgy jársz, hogy a törvényt megtartod.”* (Apcsel.21:24) *„Dicsérlek pedig*

titeket atyámfiai, hogy én rólam mindenben megemlékeztek, és a miképpen meghagytam néktek, rendeléseimet megtartjátok.” (1.Kor.11;2.)

Mivelhogy igazi út csak egy van, és nem adatott az embernek, hogy önmaga válassza ki üdvössége útját, így Isten figyelmeztet „*Gondoljátok meg jól a ti útaitokat.*” (Aggeus 1.5), hogy minden elhajlás ettől a meghatározott jó úttól a halálba visz.

Azok a figyelmeztető oszlopok, melyek az igazságos Isten alapelveit meghatározzák, a tízparancsolaton keresztül vannak kifejtve Örökkévaló törvényként, mely szerint minden ember meg lesz ítélve, aki földünkön élt és él. Tekintettel erre, sokan ráébrednek, hogy ezen alapelvek nem nagyon találhatóak mindennapi élettapasztalatainkban, és hogy Isten akaratának csak részleges betartása észlelhető magukban. Sokan rájönnek, hogy tudva vagy tudatlanul, Kainéhoz hasonló áldozatot hoznak az Isten által kért áldozat helyében. Ábrahámtól, Isten barátjától eltérően, megpróbálják Ismáelt bemutatni Izsák helyett úgy gondolván, hogy Isten megelégszik azzal, amit tesznek.

Hasonlóan az Ábrahámhoz intézett parancshoz, Isten világosan szól hozzánk: „*Megemlékezzél a szombatnapról, hogy megszenteljed azt. Hat napon át munkálkodjál, és végezd minden dolgodat; De a hetedik nap az Úrnak a te Istenednek szombatja: semmi dolgot se tégy azon se magad, se fiad, se leányod, se szolgád, se szolgálóleányod, se barmod, se jövevényed, aki a te kapuidon belől van; Mert hat napon teremté az Úr az eget és a földet, a tengert és mindent, a mi azokban van, a hetedik napon pedig megnyugovék. Azért megáldá az Úr a szombat napját, és megszentelé azt.*” (2.Móz.20:8-11)

Ez a nap a szombat, a hetedik a hét napjai közül, mely az emberért lőn, (Márk 2:27) (tehát nem csak a zsidóknak) és amely feltűnő módon vasárnapra a hét első napjával lett helyettesítve. (Ján.20:1)

Habár ez a változtatás nem volt sem megparancsolva, sem jóváhagyva Isten részéről, sőt ellenkezőleg, jó előre meg volt jövendölve egy oly hatalom „*aki sokat szól a felséges ellen, és a magasságos egek szentjeit megrontja, és véli, hogy megváltoztatja az időkét és a törvényt.*” (Dán.7:25) Ennek dacára, hogy a Megváltónk világosan megparancsolta és kijelentette: „*Ne gondoljátok, hogy jöttem a törvénynek vagy a prófétáknak eltörlésére. Nem jöttem, hogy eltöröljem, hanem inkább, hogy betöltssem. Mert bizony mondom néktek, míg az ég és a föld elmúlik, a törvényből egy jóta vagy egyetlen pontocska el nem múlik, a míg minden be nem teljesedik. Valaki azért csak egyet is megront e legkisebb parancsolatok közül és úgy tanítja az embereket, a mennyeknek országában a legkisebb lészen; valaki pedig*

cselekszi és úgy tanít, az a mennyeknek országában nagy léssen” (Máté 5:17-19), ma az egész kereszténység hátat fordít Isten törvényének, és olyan emberi rendelkezéseket fogadott el, melyekről Megváltónk azt mondta: „Pedig hiába tisztelnék engem, ha oly tudományokat tanítanak, a melyek embereknek parancsolatai.” (Márk 7:7)

Jakab apostol figyelmeztet, hogy *„...ha valaki az egész törvényt megtartja is, de vét egy ellen, az egésznek megrontásában bűnös.” (Jak.2:10). Felhívja a figyelmet, hogy a részleges engedelmesség egyenlő az engedetlenséggel, mivelhogy „a bűn a törvénytelenység, és a bűn zsoldja a halál.” (Róma 6: 23)*

Ideje hát, hogy ellenőrizzük álláspontunkat, komolyan átgondolva cselekedeteinket, hogy valóban megegyeznek-e Isten akaratával teljes egészében, és teljesítjük-e mindazt, amit teljesítenünk kellene. Vagy Jób hozzáállásához lesz hasonló a miénk: *„Az ő ajakinak parancsolatától sem tértem el; szájának beszédeit többre becsültem, mint életem táplálékát.” (Jób 23:12), hogy majd a megjutalmazás napján nekünk is mondhassák: „Jól vagyon jó és hű szolgám, kevesen voltál hű, sokra bízlak ezután; menj be a te uradnak örömébe.” (Máté 25:21)*

Hogyan őrizzük meg egészségünket?

A Biblia tanácsot ad az élet különböző problémáira és arra is, hogyan őrizzük meg egészségünket.

**Minderről többet megtudhat, ha megveszi
e könyvet.**

***Hasonló témájú olvasmányokért
forduljon bizalommal a***

Hetednap Adventista Reformmozgalomhoz

2146 Mogyoród, (Budapest) Gödöllői út 201.

6760 Kistelek, (Szeged) Damjanich u.20.

3258 Tarnalelesz, Szabadság u.9.

6600 Szentes, Béládi u.3/a.

4400 Nyíregyháza, Búza u.22

Telefon: (20) 9765-392